

Aký rozdiel je medzi milosrdenstvom a spravodlivosťou? Jedna z odpovedí na túto otázku môže znieť:

Spravodlivosť je niečo, čoho sa môžeme dožadovať, kým o milosrdenstvo môžeme len prosiť.

Ktorá z týchto dvoch možností by sa vám zdala vhodnejšia (primeranejšia), keby sme niečo žiadali od Boha – spravodlivosť alebo milosrdenstvo? Na túto otázku sa teraz pokúsime odpovedať.

A keď išiel odtiaľ Ježiš, išli za ním dvaja slepí, ktorí kričali a hovorili:

Zmiluj sa nad nami, Synu Dávidov!

A keď vošiel do domu, pristúpili k nemu slepí. A Ježiš im povedal:

Či veríte, že to môžem urobiť?

A oni mu povedali: Áno, Pane! Vtedy sa dotkol ich očí a povedal:

Nech sa vám stane podľa vašej viery!

A hneď sa im otvorili oči. A Ježiš im prísne zakázal a povedal:

Hľadajte, aby sa nikto nedozvedel o tom!

Ale oni vyšli a rozhlásili to po celej tej zemi.

A keď oni vychádzali, tu hľa, priviedli mu nemého človeka,

posadnutého démonom.

A keď bol démon vyhnaný, nemý hovoril.

Vtedy sa divili zástupy a vraveli:

Nikdy nebolo nič také vidieť v Izraelovi.

Ale farizeovia hovorili: Kniežaťom démonov vyháňa démonov.

Matúš 9:27-34

Dvaja slepí muži z tohto príbehu mali väčšie poznanie než pyšní náboženský vodcovia tých čias. Prečo je to tak? Pretože rozpoznali skutočnú identitu Pána Ježiša. V skutočnosti výraz „Dávidov

syn“, ktorý kričali za Ježišom, keď ho nasledovali, prezrádzal, že ho vnímali ako Mesiáša, ktorého príchod prisľubovali veľkí vodcovia židovskému národu v Starom zákone. On bol ten, ktorý mal zachrániť ľud pred jeho nepriateľmi. Dávid bol najznámejším kráľom v dejinách Izraela a o Mesiášovi bolo predpovedané, že bude priamym potomkom Dávida – čo je o Pánovi Ježišovi naozaj pravda. Nerozpoznajúc Ježiša ako Mesiáša, syna Dávida, boli náboženský vodcovia presvedčení, že je nebezpečným človekom, ktorý podkopáva ich autoritu a spôsobuje problémy. No títo dvaja slepí muži rozpoznali, kým Ježiš skutočne bol.

Všimnime si tiež, o čo Ježiša žiadali. Prosili ho o milosť, milosrdenstvo. Keď niekto žiada o milosť, uznáva tým, že nemá žiadne právo dožadovať sa niečoho od osoby, od ktorej to žiada. Vo veľkej miere sa to líši od požadovania spravodlivosti. Z prosby o milosť vyplýva, že osoba, ktorú o ňu prosíte, má plné právo vašu žiadosť odmietnuť a ponechať vás napospas vášmu osudu.

A napriek tomu boli títo presvedčení o dvoch veciach. Po prvé, aj keď zjavne nikdy nevideli žiadne zázraky, ktoré Ježiš vykonal, boli presvedčení, že Ježiš im môže navrátiť zrak. V skutočnosti, keď sa ich Ježiš opýtal: „Či veríte, že to môžem urobiť?“, oni odpovedali: „Áno, Pane!“ Takže boli presvedčení, že Ježiš má moc ich uzdraviť. Ale tiež si boli istí, že Ježiš je milosrdný. Vedeli, že prosením o uzdravenie nestrácajú svoj čas. Preto pokračovali v nasledovaní Ježiša, hoci sa najprv zdalo, že ich ignoruje. A potom, keď vošiel do vnútra miestnosti, prišli k nemu.

Existuje fyzická slepota a existuje duchovná slepota – prvá je obrazom tej druhej. Byť duchovne slepým znamená byť neschopným pochopiť duchovné skutočnosti. To je stav, v ktorom sa všetci nachádzame, kým Pán vo svojom milosrdenstve neotvorí naše oči pre pochopenie

pravdy o sebe, o Bohu a dôležitosti diela Ježiša Krista na kríži. Duchovná slepota je spôsobená hriechom a keďže sme všetci od prírody hriešni, všetci sme touto chorobou zasiahnutí. Kým v tomto stave zostávame, dovtedy sme stratení a odlúčení od Boha. Len samotný Pán nás môže trvalo uzdraviť z našej slepoty a odpustiť nám hriechy – vďaka konaniu Svätého Ducha. Len jeho prostredníctvom môžeme mať vzťah s naším Stvoriteľom.

Dnes chcem prehovoriť predovšetkým k tým, ktorí sa v tomto stave duchovnej slepoty nachádzajú. Chcem poukázať na niektoré dôležité ponaučenia, ktoré môžeme odsledovať z postoja a správania týchto slepých mužov. Prvé, čo chcem zdôrazniť, sa nám môže zdať na prvý pohľad zrejmé: títo dvaja si uvedomovali svoju slepotu. Nikdy by nenasledovali Ježiša spôsobom, akým to urobili, keby si mysleli, že majú oči v poriadku. Podobné je to aj z duchovnej stránky – predtým, než začneme hľadať Pána a jeho uzdravujúci dotyk, musíme si byť vedomí našej potreby. Musíme si uvedomiť, že sme mimo vzťahu, spojenia s Pánom, a že je to pre náš hriech. Nikto nebude hľadať Pána Ježiša, kým si neuvedomí svoju duchovnú potrebu.

Ďalej, ako slepí ľudia musíme s pokorou poznať osobu, ku ktorej sa približujeme. Prichádzame pred samotného Boha, veľkého Boha všetkých končín zeme, Boha dokonalej spravodlivosti a svätosti. Takže musíme prichádzať so silným rešpektom a s hlbokou pokorou. Presne tak, ako títo slepí ľudia oslovili Ježiša – ako Syna Dávidovho, nazvúc ho Pánom. No potom, z dôvodu kým on je a tiež kvôli faktu, že my sme hriešnici, ktorí ho hlboko urazili –, musíme k nemu prichádzať s pocitom hanby a nehodnosti uvedomujúc si, že si zasluhujeme len jeho plné odmietnutie a odsúdenie. Všetko, v čo môžeme dúfať, je, že Pán k nám bude milosrdný.

A presne tak ako slepí muži verili správam, ktoré počuli o Ježišovom živote a zázrakoch (teda,

že je plný milosrdenstva), aj my musíme veriť, že Pán je ochotný uzdraviť a zachrániť nás z našich hriechov. Rovnako musíme veriť, že je schopný dať nám duchovný zrak a uzdravenie – inými slovami, aj keď sme skutočne veľkí hriešnici, nádej existuje aj pre nás. Dokonca aj tí najhorší z hriešnikov môžu byť uzdravení.

Existuje však veľmi dôležitá otázka, na ktorú by títo slepí muži určite nevedeli odpovedať. Ak je Boh spravodlivý a naše hriechy musia byť potrestané, ako nám môžu byť odpustené? Odpoveď na túto otázku je – prostredníctvom kríža. Tam, na kríži sám Pán Ježiš znášal trest za hriešnikov. Jeho smrť a krv bola cenou, ktorú zaplatil, aby ľudia – muži a ženy, mohli byť uzdravení. Takže naša odpoveď na otázku, ktorú položil Ježiš – „Či veríš, že to môžem urobiť?“ – by bola táto: „Áno, Pane, ty dokážeš darovať duchovný zrak a uzdravenie z hriechov, pretože si na kríži odpýkal trest za naše hriechy“. Kríž teda zjavuje, ako môže Pán uzdravovať a odpúšťať bez zapretia svojej spravodlivosti – pretože Ježiš na kríži odvrátil spravodlivý hnev svojho Otca pre hriechy človeka. Kríž však nielen zjavuje, ako môže Boh odpustiť naše hriechy, ale odhaľuje tiež veľké milosrdenstvo Pána – pretože nikto z nás si nezaslúži toto mimoriadne gesto lásky a dobroty. Naopak, všetci si zaslúžime peklo.

Hovorili sme teda o dôležitosti cítiť potrebu a rozpoznať toho, koho sme naším hriechom urazili a že to, čo potrebujeme, je milosrdenstvo. Ďalej sme hovorili o schopnosti Pána odpustiť nám, pretože Ježiš zomrel na kríži a nakoniec o tom, ako kríž zjavuje Pánovu ochotu uzdraviť nás z našich hriechov.

Ešte jedna lekcia, ktorú sa môžeme naučiť z príkladu týchto dvoch slepých: Všimnime si, akí boli vytrvalí. Nasledovali Pána, volali k nemu, vyhľadávali ho v súkromí. A to musí byť aj váš prístup, drahí priatelia. Nikdy nenájdete Pána a nedostanete jeho odpustenie, ak ste vo svojom

hľadani poloviční alebo priam ľahostajní. Musíte ho hľadať celým svojím srdcom, prosiac ho, aby vám dal svetlo a pochopenie pri čítaní Slova, pri modlitbe, pri počúvaní výkladu Božieho slova – ak je to možné, tak v biblickej cirkvi. Pán vo svojom Slove sľubuje: „Budete ma hľadať a nájdete ma, ak ma budete hľadať celým svojím srdcom.“ (Jeremiáš 29:13-14). Títo dvaja slepí ho našli, a boli uzdravení.